

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **V. M.**, bytem, proti žalovanému: **J. B.**, bytem, o žalobě o nezpůsobilosti žalovaného být znalcem a o určení neplatnosti znaleckého posudku žalovaného č. 4633/115/2013,

t a k t o :

I. Žaloba s e o d m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce žalobou ze dne 12. 7. 2014, doručenou Krajskému soudu v Praze dne 16. 7. 2014, žádá, aby soud určil, že 1) žalovaný není způsobilým k tomu, aby vyhověl jmenování být znalcem o oboru stavebnictví – ekonomika staveb a že 2) znalecký posudek č. 4633/115/2013, ze dne 6. 11. 2013 vypracovaný žalovaným je neplatný. Tuto žalobu žalobce označil jako „*žalobu správní*“. Žalobce ve své žalobě napadá shora uvedený znalecký posudek vypracovaný žalovaným pro řízení u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 10 C 57/2013 o bezdůvodné obohacení, přičemž mimo jiné dodává, že v uvedeném soudním řízení namítl podjatost žalovaného jako znalce pro uvádění vědomých nepravd v citovaném znaleckém posudku.

Soud dospěl k závěru, že žalobu je třeba odmítnout.

Ve vztahu k žalobním návrhům žalobce je třeba nejprve připomenout, že ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným soudním řádem správním a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon [§ 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Do pravomoci soudů ve správním soudnictví přitom patří rozhodování o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu, o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu a o kompetenčních žalobách (§ 4 odst. 1 s. ř. s.). Dále soudy ve správním soudnictví rozhodují ve věcech volebních (místního a krajského referenda), ve věcech politických stran (hnutí) a o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem (§ 4 odst. 2 s. ř. s.).

Pokud jde o shora reprodukováné návrhy žalobce, je zřejmé, že návrh ad 1) týkající se určení nezpůsobilosti žalovaného být znalcem se nachází zcela mimo rámec pravomoci soudů ve správním soudnictví. Státní správu ve věcech znalců vykonávají Ministerstvo spravedlnosti

a krajské soudy, které však v daném případě nevystupují jako orgány soudní, ale tuto agendu vykonávají v rámci výkonu státní správy znalecké a tlumočnické činnosti, která jim je zákonem výslovně svěřena [srov. např. § 1 odst. 2 písm. d), § 3 odst. 1, § 7 odst. 2 a 3, § 20, § 20b, § 25c a § 25d zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o znalcích“)]. Pokud by správní soud zasahoval do výkonu státní správy ve věcech znalců tím způsobem, že by „určil nezpůsobilost žalovaného být znalcem“, nepochybně by postupoval v rozporu s principem plynoucím z čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR, podle něhož státní moc lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jestliže znalec nevykonává svou činnost řádně, dopustí se tak přestupku, o němž rozhoduje krajský soud nebo Ministerstvo spravedlnosti [srov. § 8, § 25a odst. 1 písm. a), § 25c odst. 1 zákona o znalcích]. Zákon o znalcích přitom neobsahuje žádné návrhové oprávnění zahájit přestupkové řízení se znalcem nebo řízení o jeho vyškrtnutí ze seznamu znalců. Krajské soudy nebo Ministerstvo spravedlnosti postupují v těchto věcech z moci úřední. Z toho vyplývá, že žalobce může dát Ministerstvu spravedlnosti nebo krajskému soudu jako orgánu státní správy ve věcech znalců (nikoliv jako soudu vykonávajícímu pravomoc správního soudnictví) pouze podnět k zahájení řízení, avšak je na těchto orgánech, zda takové řízení zahájí či nikoli. Takový podnět přitom žalobce dle obsahu žaloby podal, přičemž soudu je z úřední činnosti známo, že na tento podnět Krajský soud v Praze připsal ze dne 15. 1. 2014, sp. zn. Spr 4099/2013, reagoval, přičemž tato písemnost byla vložena do schránky žalobce (P. O. BOX , N. S.) dne 31. 1. 2014.

Pokud jde o návrh žalobce ad 2) týkající se určení neplatnosti znaleckého posudku, je zřejmé, že takový návrh se rovněž nachází zcela mimo rámec pravomoci soudů ve správním soudnictví. Pokud by správní soud zasahoval do jakéhokoli řízení vedeného před soudem tím způsobem, že by „určil neplatnost znaleckého posudku“, nepochybně by postupoval v rozporu s principem plynoucím z čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR, podle něhož státní moc lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Pokud účastník občanského soudního řízení nesouhlasí se závěry znaleckého posudku nebo s postupem znalce, své námitky musí vznést v rámci toho kterého soudního řízení a je věcí procesního soudu, aby se s těmito námitkami při projednávání věci vypořádal [srov. § 123 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“)]. Účastník řízení může též vyzvat procesní soud k ustanovení znalce za účelem vypracování revizního znaleckého posudku jiným znalcem (srov. § 127 odst. 2 o. s. ř.), nebo si může sám nechat zpracovat nový znalecký posudek jiným znalcem a tento předložit jako důkaz procesnímu soudu (srov. § 127a o. s. ř.).

Vzhledem k tomu, že nedostatek pravomoci soudu k rozhodnutí představuje neodstranitelnou podmínku řízení, soud žalobu jako celek odmítl za užití ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nebylo přitom na místě tuto žalobu postoupit jinému orgánu k projednání a rozhodnutí, neboť z výše uvedeného vyplývá, že není žádný orgán, v jehož pravomoci by bylo rozhodnout o takovém návrhu.

Za tohoto stavu již soud nerozhodoval o návrhu žalobce ze dne 11. 8. 2014 na rozšíření žaloby v tom smyslu, aby byl žalobce vyškrtnut ze seznamu znalců, neboť ani takový návrh by s argumenty totožnými jako u návrhu na určení nezpůsobilosti žalovaného být znalcem nebyl ve správním soudnictví projednatelný.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. srpna 2014

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová